

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-10830/17-22

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 26. září 2018 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

společnost [redacted] se sídlem [redacted]

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila nevyžádaná obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala obchodní sdělení obsahující nabídku vložení inzerátu zdarma na inzertní portál [redacted] včetně odkazu na [redacted] a to

- dne 4. září 2017 z telefonního čísla [redacted] na telefonní číslo [redacted]
- dne 5. září 2017 z telefonního čísla [redacted] na telefonní číslo [redacted]
- dne 11. září 2017 z telefonního čísla [redacted] na telefonní číslo [redacted]
- dne 22. září 2017 z telefonního čísla [redacted] na telefonní číslo [redacted]

příčemž výše uvedení adresáti nedali souhlas se zasíláním obchodních sdělení a nejsou ani zákazníci obviněné ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas,

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť zprávy uvedené ve výroku I nebyly řádně označeny jako obchodní sdělení,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zřetelně a jasně označit zasílané zprávy jako obchodní sdělení,

a dále

- III. se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., neboť ve zprávách uvedených ve výroku I nebyla uvedena osoba, v jejíž prospěch se komunikace uskutečňuje,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy šířit obchodní sdělení pouze tehdy, jestliže tyto zprávy uvádějí totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje

- IV. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 10.000 Kč
(slovy desettisíc korun českých)

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání příkazu je protokol o kontrole čj. UOUU-10830/17-20 ze dne 23. července 2018 pořízený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů Ing. Josefem Vaculou v rámci kontroly provedené u obviněné, společnosti [redacted] se sídlem [redacted] [redacted] ve dnech 5. dubna 2018 až 17. července 2018, včetně spisového materiálu shromážděného v rámci této kontroly.

Podkladem pro zahájení kontrolního řízení byly stížnosti doručené správnímu orgánu v období od 4. září 2017 do 22. září 2017. Obsahem těchto podání byly stížnosti na doručená nevyžádaná obchodní sdělení formou SMS zpráv, která jsou uvedena ve výroku I tohoto příkazu. V rámci provedeného kontrolního řízení bylo zjištěno, že telefonní čísla, ze kterých byla odesílána předmětná obchodní sdělení, byla v době jejich zaslání ve vlastnictví obviněné, přičemž jednatelem je pan [redacted] Obchodní sdělení byla odesílána ve prospěch inzertního portálu [redacted] kdy hosting webu [redacted] na IP adrese [redacted] byl poskytnut společnosti [redacted] přičemž jejím jednatelem býval pan [redacted] který je zároveň uveden jako zákazník. Doménové jméno [redacted] je dle výpisu z www.nic.cz evidováno na společnost [redacted] [redacted] s kontaktní osobou pan [redacted] A dále dle informace uvedené přímo na inzertním serveru [redacted] je jeho provozovatelem obviněná. V rámci provedené kontroly tak bylo prokázáno, že odesílatelem (šířitelem) předmětných obchodních sdělení je obviněná.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím sms zpráv, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovala obchodní nabídky vložení inzerátu zdarma na inzertní portál [REDAKCE] poskytovaných obviněnou a rovněž vybízela k návštěvě internetových stránek obviněné, určených k přímé podpoře nabízených služeb. Současně je nepochybné, že obviněná tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi.

K výroku I tohoto příkazu správní orgán dodává, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky tj. i prostřednictvím sms zprávy, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. a, nejde-li o případ stanovený v § 7 odst. 3 tohoto zákona (tedy nejde-li o jeho zákazníky), je povinna dodržovat povinnost upravenou v § 7 odst. 2 uvedeného zákona, dle kterého lze podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, tzn. že uživatel udělil souhlas ještě před samotným zasláním obchodního sdělení.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztahen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost je třeba uvést, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám.

Správní orgán k prokázání souhlasu se zasíláním obchodních sdělení uvádí, že obviněná byla žádána o doložení souhlasu se zasíláním obchodních sdělení na předemná telefonní čísla či doložení skutečnosti, že adresáti předmětných obchodních sdělení jsou jejími zákazníky v rámci žádosti o vysvětlení (čj. UOOU-10830/17-11), kdy reagovala až po zaslání výzvě (čj. UOOU-10830/17-13), a to prostřednictvím pana [REDAKCE] tím, že obchodní sdělení neodesílá. V rámci oznámení o zahájení kontroly (čj. UOOU-10830/17-16) byla obviněná

opětovně žádána o doložení souhlasu se zasíláním obchodních sdělení a vyjádření se k předmětným obchodním sdělením. Obviněná však na toto oznámení již nikterak nereagovala.

Správní orgán k uvedenému dále konstatuje, že všichni adresáti předmětných obchodních sdělení ve svých stížnostech shodně uváděli, že k zasílání obchodních sdělení odesílateli nikdy nedali souhlas, nejsou zákazníky odesílatele, a ani nejsou jeho registrovanými uživateli.

Vzhledem ke shora uvedenému správní orgán konstatuje, že obviněná ani v jednom případě nedoložila, že disponuje souhlasem předmětných adresátů sms zpráv se zasíláním obchodních sdělení, nebo že by se jednalo o její zákazníky. Správní orgán má tak za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky formou SMS, aniž by k tomu uživatelé telefonních čísel dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II správní orgán dodává, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy, zda jsou zasílané zprávy jako obchodní sdělení zřetelně a jasně označena.

K tomu je třeba uvést, že zřetelným a jasným označením obchodního sdělení se rozumí takové označení, které na první pohled adresátovi takového sdělení evokuje obchodní rozměr zasílané zprávy. K tomu správní orgán uvádí, že označením obchodního sdělení se rozumí např.: OS, newsletter, obchodní sdělení, novinky apod., které jsou uvedeny před adresou odesílatele, nebo v předmětu zprávy. Na základě takového označení má adresát možnost se rozhodnout, zda danou zprávu přijme (otevře), či nikoli. Rovněž je takové označení nutné z toho důvodu, aby byl adresát schopen obchodní sdělení na první pohled odlišit od dalších jemu doručovaných zpráv. Pokud by označení bylo až v samotném obsahu sdělení, pak by to přinášelo pro adresáty vyšší náklady spojené s tím, že adresát musí celé sdělení nejprve přijmout, aby z jeho obsahu zjistil, že předmětem tohoto sdělení je obchodní nabídka.

Správní orgán v rámci provedené kontroly zjistil, že obviněná ani v jednom případně nedodržela ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy neoznačila zasílané zprávy zřetelně a jasně jako obchodní sdělení, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku III správní orgán dodává, že zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zda předmětná obchodní sdělení neskrývají nebo neutajují totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. V této části správní orgán odkazuje opět na provedenou kontrolu, v rámci které bylo zjištěno, že v předmětných zasílaných obchodních sděleních byl uveden pouze odkaz na webové stránky [REDAKCE] které v době kontroly provozovala obviněná, což bylo možné zjistit proklikem na tyto webové stránky z předmětných obchodních sdělení, kdy v rubrice „podmínky“, resp. „podmínky serveru“ je na konci uveden kontakt na provozovatele a vlastníka serveru, kterým je právě obviněná. Správní orgán v této souvislosti zmiňuje též formu, kterou bylo obchodní sdělení šířeno, a to sms zprávou, kdy možnost proklikávání a zjišťování odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje

z uvedených webových stránek, by byla v případech uživatelů, kteří nemají nastaveny též datové služby nemožná, a zaručeně vede k nákladům všech uživatelů.

K tomu správní orgán dodává, že při šíření obchodních sdělení je zakázáno skrývat nebo utajovat totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Při dodržení zásady eurokonformního výkladu Směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „*fyzická nebo právnická osoba, na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná*“¹. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro takové označení stačí uvést jasnou identifikaci podnikatele, tedy jasné uvedení obchodní firmy, jména s dodatky a jednoznačný identifikátor, kterým je např. IČO. Zároveň je však třeba dodat, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na stránky šířitele, není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, navíc v případě obchodních sdělení zaslaných formou sms zprávy, by takovéto zjišťování znamenalo náklady pro adresáty obchodních sdělení.

Ze shora uvedeného má tak správní orgán za prokázané, že obviněná při šíření obchodních sdělení nepostupovala v souladu s § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., neboť v obchodních sděleních nebyl uveden odesílatel, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Obviněná se tak dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasu adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona). Ve smyslu § 40 přezkoumal správní orgán jednání obviněné také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1, 2 a 3 zákona č. 480/2004 Sb. Při stanovení výše správní sankce nemohl správní orgán přihlédnout k žádné z polehčujících okolností, které jsou uvedeny v § 37 zákona č. 250/2016 Sb.

¹ MAISNER, Zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C. H. BECK, 2016

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, nicméně v době vyhotovení tohoto příkazu nebyly na portálu www.justice.cz u obviněné nalezeny žádné účetní záznamy, ze kterých by bylo možné při určení správní sankce a při současném dodržení závěrů NSS z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, vycházet.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnosti stanovené v § 7 odst. 2 a odst. 4 písm. a) a b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy že využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas a takto šířené zprávy nebyly zřetelně a jasně jako obchodní sdělení označeny a dále takto šířená obchodní sdělení neobsahovala identifikaci odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňovala, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 26. září 2018

otisk
úředního
razítka

Ing. Josef Vacula
inspektor
(*podepsáno elektronicky*)